

Overpostmesterens Kontor flyttes ud paa den nye Postgaard ved Jernbanen, og den gamle Bygning reduceres til et Indleveringspostkontor for Postdistrikt K. Dette Forhold skal jeg senere komme tilbage til.

Hvad selve Bygningen angaar, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre, idet den, saa vidt jeg kan skønne, er planlagt paa en overskuelig og tiltalende Maade, og jeg gaar ud fra, at Indretningen med Hensyn til Lokalerne Beliggenhed, Størrelse osv. er foregaaet efter Samraad med Postvæsenets Embedsmænd, saaledes at Bygningen vil være i Stand til paa fuldt ud tilfredsstillende Maade at tjene sit Formaal. Jeg skal blot gøre en lille Bemærkning om nogle Ord, som staa i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som angaa Lokalerne for Centraladministrationen. Her staa: Der aabner sig nu en Mulighed for at tilvejebringe nye og tidssvarende Lokaler i den projekterede Postbygning, hvor der vil kunne indrettes endnu en Etage osv. Det maa vistnok være et lidt misvisende Udtryk, der bruges. Saa vidt jeg kan skønne, findes allerede denne Etage projekteret paa de fremlagte Tegninger, og jeg formener, at man allerede ved Tegningernes Udarbejdelse har taget dette Hensyn netop at tilvejebringe endnu en Etage til Benyttelse for Centraladministrationen, og at det ikke er Meningen, at der skal være yderligere Udgifter forbundne med at sætte en Etage til paa Bygningen, hvad jeg heller ikke af rent arkitektoniske Hensyn kunde tænke mig skulde være muligt.

Jeg ser af Forhandlingerne i det andet Ting, at Spørgsmaalet om Arkitekten er blevet berørt, navnlig Arkitektens Honoringsmaade, men ogsaa Spørgsmaalet om Anvendelsen af Statsbanernes Arkitekt som Arkitekt for Hovedpostgaarden. Af disse Forhandlinger fremgaar det, at Indenrigsministeren stærkt har betonet Nødvendigheden af at anvende netop Statsbanernes Arkitekt, idet Postgaarden og Hovedbanegaarden stod i en saa nær Forbindelse, at det var forbundet med store praktiske Ulemper at skulle anvende en anden Arkitekt, og endvidere, at ogsaa arkitektoniske Hensyn talte for at benytte den samme Arkitekt. I denne Opfattelse er jeg ingenlunde enig med den højtærede Indenrigsminister. For det første forekommer det mig nu ikke, at der er saa inderlig en Forbindelse mellem den projekterede Postgaard og Hovedbanegaarden, at det skulde nødvendiggøre, at den samme Arkitekt blev anvendt, og hvis man ser

lidt paa Bygningerne, vil man snart faa Øje for, at den rent arkitektoniske Overensstemmelse ikke har kunnet være bestemmende. De to Bygninger forekomme mig at blive saa forskellige som muligt i Henseende til Stilen, saa jeg vil tro, at enhver anden Arkitekt vilde have været i Stand til at tilvejebringe lige saa stor Overensstemmelse mellem de Bygninger, som nu tilsigtes tilvejebragt. Dette er ingenlunde en Kritik over den Bygningsmaade og Stil, som Arkitekten har valgt, thi der er aldeles ingen Nødvendighed for, at Bygninger, som staa i Kontakt med hinanden, i og for sig skulle være opførte paa samme Maade. De kunne meget godt staa godt til hinanden, selv om de afvige noget indbyrdes med Hensyn til Stilen. Jeg holder imidlertid til den Anskuelse, at Staten i al Almindelighed, naar der er Tale om Opførelse af store Bygningskomplekser, bør give flere Arkitekter Lejlighed til at fremlægge Projekter. Jeg mener ganske vist ikke, at man skal gaa den Vej, som jo ogsaa er prøvet og ikke just med Held, at udbyde saadanne Arbejder i offentlig Konkurrence, saaledes at enhver, der har Lyst til at sætte sig i Bevægelse, kan indlevere Tegninger. Jeg mener ikke, at det just er Statens Opgave at skulle modtage alle disse Prøver paa Arkitektens større eller mindre Dygtighed. En saadan Fremgangsmaade medfører ofte, at netop de bedste holde sig tilbage, saa at det bliver de yngre og mere uerfarne Kræfter, som sætte sig i Bevægelse. Jeg mener, at Staten vilde være vel tjent med at henvende sig til en mindre Kreds af vore dygtige og fremragende Mænd paa dette Omraade. Man vilde derved sikkert i al Almindelighed faa et bedre Resultat ogsaa i økonomisk eller pekuniær Henseende end ved at overlade hele Rækken af store Foretagender til en enkelt Mand.

Den højtærede Minister omtalte for lidt siden en Overenskomst eller Aftale, der var truffen mellem ham og Indenrigsministeren om, at Postvæsenet nu skulde forlade den gamle Postgaard og eventuelt give Plads for Telegrafvæsenet. Jeg synes nu i og for sig ikke, at man kan kalde det for en Overenskomst, udover at Indenrigsministeren har forpligtet sig til under visse nærmere Omstændigheder at lade Postvæsenet rykke ud af Postgaarden og blot har betinget Ret for Postvæsenet til at beholde Lokaler for Postdistriktet K. Jeg kunde have ønsket, at denne Overenskomst havde været noget mere omfattende, nemlig saaledes, at den ogsaa havde